

سکر ہے ساگ

عینہ پنگوئی

سنگر عسا ڳ

عَزِيزْ پنجکوری

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

© بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

گنگر عساکر	کتاب عنام
عہد نجکواری	بشتہ کار
2010	سال
میمن انور / عدیل سرور	کپوزر
عزیز جمال الدینی	ڈیزائنگ
ہائی تک پرنسپز	پرنٹر
بلوچی اکیڈمی کوئٹہ	شنگ کار
500	داگ
150/-	بہا

ISBN NO: 978 - 969 - 8557 - 85 - 0

لڑ

10	سرگال	2	1	پیشگال	1
12	ڈھار	4	11	داگ	3
15	بڑب عتا جدار	6	13	داست	5
18	مہر عمر	8	16	وزبت	7
20	وت واجہی	10	19	پربند	9
23	ماتیں دیار	12	21	مئے سرچار	11
26	وطن شا تمن	14	24	ماتین گز میں	13
29	زند ع مراد	16	27	نوکیں باری	15
33	قول مقرر	18	31	ماتین ز میں	17
35	مکہمیں فتح	20	34	زنگ	19
37	گواچن عوگ	22	36	سار تین ساگ	21
40	منزل	24	38	مرا دانی بزہ	23
42	الگوت	26	41	مہر ع کل	25
43	گوات در	28	43	بے وشر	27
44	ہوشام	30	44	احوال	29
46	مارست	32	45	تُن	31
48	شات ع منگر	34	47	پیکور	33
50	وت ماں ووت ع آس عچک	36	49	شون	35
52	بے حاصل	38	51	گروچ	37
54	دا نک	40	53	آشوب	39
55	ج	42	54	شکمیں موه	41
56	گند	44	55	چیدگ	43
57	داب	46	56	پت	45
58	جم	48	57	سپوت	47
59	پاد	50	58	سو ب	49
60	ہرز	52	59	خان	51

61	شیں	54	60	دروشم	53
62	زہیر گیک	56	61	زرات	55
63	سکین	58	62	پند	57
64	مبہتی	60	63	چار ٹھہڑا	59
65	سک	62	64	ناشریں دوڑ	61
66	چاہڑے چول	64	65	ارس	63
67	ناؤں	66	66	بے ترہی	65
68	دزو دانی	68	67	زمبرشت	67
69	واسی	70	68	مراد	67
70	دواں	72	69	شات	71
71	ئیسی سر	74	70	جی جاں	73
72	شیں	76	71	ناشریں سیادی	75
73	زان عبد واد	78	72	وٹ سٹ	77
74	بی بہہ	80	73	ٹاپ	79
75	رمب	82	74	باہوت عوڑا	81
76	چست دایر	84	75	پام عاستال	83
77	مرد غلگو رع جنگ	86	76	وشیں حال	85
80	چیبال	88	79	در دست	87
81	بانج	90	80	دریسو	89
82	بیشون	92	81	بدواہی	91
83	قصوغم نازیک	94	82	گوارچ	93
84	ہل	96	83	مہیز	95
85	اوشت	98	84	ترانی عترنپ	97
86	پدرند	100	86	مرگ عساکر	99
87	وزور	102	87	دور	101
88	حق	104	88	وشنڈی	103
89	مرگاپ عسر مچار	106	89	ڈاہ	105
90	سر مچار	108	90	سوگ	107

زند شاگان ماں سگرانی سا گء^ع
وت واجہی پیسی سر انی با گیگء^ع

پیشگال

مئے زانتکار اس بلوچی شاعری ءراماں سے دور ہبھر گتگ۔ اولی دوڑ ی شاعر انی تبا شے مرید نہ حانی، شحداد نہ مہناز، بھبرگ، بالاچ، نہ دگہ بازیں شاعرے ہوار انت۔ وحد یکہ دھمی دوڑ ی شاعر گیشتہ ملاؤ بوتگ انت۔ اے دوڑ ی شاعر انی شاعری ءتہامہ بی رنگ زیات تر گندگ ءکیت۔ آھاں و تی ہر لچے یہ بندات گوں ولجہ خدا نہ دیں رسول ﷺ سپت نہ شاء کتگ۔ اے دوڑ ی نامداریں شاعر انی تہا ملاؤ فاضل، ملاؤ قاسم، جام دُرُک، ملاؤ عزت، مست توکلی، نور محمد بھیتی نہ دگہ بازیں ہوار انت کہ ایشانی سر شاعر ملاؤ فاضل لیگ ء منگ بیت۔ یہی دوڑ ی شاعری آنو گیں دوڑ ی نو کیں شاعری انت کہ ایشی یہ بندات گوں پاکستان ء جوڈیوگ ء بوتگ۔ کماش نہ زانتکار میں شاعر ”فقیر محمد عنبر“ ہے دوڑ ی شاعر انی اولی کارواں ء مسافران چہ یک سر کرد ہیں نامے کہ آئی و تی زند یہ گیشتہ یں بھر گوں بلوچی زبان نہ لبراںک ء ہزمت ء گوازیتگ۔ ھنوكہ پیری یہ سوب نہ انوں آئی یہ جان ء راز کت وہاٹی مان نیست۔ بلے آئی یہ توکل ء ہمات ء راصد سلام انت کہ آئی یہ قلم لرزگ نہ دم برگ یہ نام ء نزانت۔

ولجہ فقیر محمد عنبر نہ تہنا یک پختہ کار نہ زانتکار میں شاعرے، بلکیں آیک ٹوھین نہ کامیابیں ردا نکارے (شنگار) ھم ھست انت۔ آئی ء راماں بلوچی لبراںک ء اے شرب (اعزاز) ھم حاصل انت کہ آئی ء اولی بلوچی ناول ”ئل یتوار“ یعنی نام ء بنشتہ گتگ۔ آدگہ گپے کہ مالی نزوری یہ سوب نہ چہ ولجہ سید یہ ”نازک“ ء رند چاپ نہ شنگ کنا ہیتگ۔ نوں من و تی اصل سر حال یہ سرا گوں ٹھما لہتیں گپ نہ تراں کنگ لوٹاں، بزاں ولجہ عنبر یہ شاعری یہ باروا کہ

اے پڑا آکیا مہند نہ جاہ نہ بستار علحد اہندا نت۔

چونہا من پُشیں زاہنکار نگد کارے نیاں کے ولجه غبرے ڈولین شہ زانتیں
شاعرے ۽ شعرانی سرا چمشا نک بہ دیاں۔ اے کار باید انت کے یک ٹوہیں نگد کار نہ
زاہنکارے ئے بُکھیں بلے ہر یکنے ۽ وقتی ھیال انت۔ اے ولجه غبرے وقتی لائیقی انت کے
مدام وقتی کتابانی پیشگال ۽ پشتہ کنگ ۽ شرپ ۽ منا بکشانیتگ۔ اگاں ناں؟ ممن و تاراوت
زانیں کہ ممن چنچو آپا ہاں۔

ولجه فقیر محمد غبرے چونہا شاعری ۽ درس تہرانی (صنفانی) سرا وقتی ھیالانی درشانی
کنگ ۽ وقتی قلم کار بیتگ ڈرساں سوبہند بوگنگ بلئے منی ھیال ۽ ماں شاعری ۽ پڑا آئی ۽
شرترین ۽ کامیاب تریں تھر پابند لچپہ (پابند نظم) گشی انت۔ آوتی ڈرسیں لچھانی تھا بلوج
راج، چاگرد، ۽ ماتیں وطن ۽ گپت ۽ جنت۔ آرید گیں جزم غسد کئی درشان کئت، بلئے اے
دگہ شاعر انی وڈا ناں؟ کہ پرے کارۂ آ ولجه خدائ دیمانیارانت ۽ چم اش پے بے دنیس ڏنی
واک ۽ قوتانی کرکاں سک انت ۽ ھماہانی دزبو جی ۽ کن انت۔ غبراۓ کارۂ گوں وقتی رھتیں
تو کل ۽ ھیمات ۽، ۽ گوں اللہ پاک ۽ کمک ۽ کنگ لوثیت ۽ گشیت۔

ہر چوں بکت بد و اھیں بد

ماتیں دیار مانیت ابد

ماکنگ دادانی در

دیناں شنگ مئے چچوسر

چون گار بیت حونانی پد

ماتین دیار مانیت ابد

ما غازیان ما شاہسوار

مئے نگر انت شکلین تلار

مئے شت نجھ بیت پچگاہ رد

ما تین دیار مانیت ابد

مئے دین ایش ایمان ایش

مئے دورگ عورمان ایش

ایش سپار اللہ صمد

ما تین دیار مانیت ابد

و الجد عزّر ع شاعری په ہر کس ءانت۔ آئی ءشاعری ءانچو کہ یک و اندھے سر پد

بیت، ھے پیا یک ناوانندہ غہپہوا لے ھم پہمیت نے۔ آیک بلوچ، غہلوچی ءتران

کنٹ۔ آئی ءرابلوچی دودغہ ربیدگ، چاگرد غہنڈپتھر (تاریخ) عبار واباز ماں وداری حست۔

آئی ءشاعری زبان چوائے گہ شاعر انی وڈا تھنا یک دملگے ءزبان نا نت، بلکیں آوتی شعر انی

تھا دریں دمگانی بلوچانی زبان ءکار مرز کنٹ۔ آئی ءوتی شاعری چہ دری زبانانی سلگتیاں

رکیتگ آوتی گال غفتار انی تھا دام، بلکیں بلوچی لہز کار مرز کنٹ۔ ادھ بھارت کے گوں

چونیں پہمک غہبریں لہز اال بلوچی چاگرد غہربیدگ ع جوانیں عکے پیشداریت۔

مناں کہ داتگ بہاد زند ع سو گبیں بھمال

گنوک اے نا گتیں حتے مکن من ء بیتال

نہ دیتگ مہر غ وفا ء مڑ کہ نازانت نے

گر اے مڑگ ع جست ء شہ سونی و میوال

وفا ۽ دروشم ۽ پھر ۽ شه جمل ۽ دربر
 که گولت ۽ مستونگ، پدرنگ، گوز ۽ شیشال
 نہ مارت پتو ۽ شاہی په سسی ۽ شون ۽
 گواہ اے درگت ۽ تہکامیں میری ۽ دیوال
 سر وقت مکہ ۽ دربند ۽ دات مرید رند ۽
 نہ کرت ۽ حانی ۽ مہرانی پد کدی بیحال
 گنہگاروں من چینکس من شری ۽ زانیں
 نہ بیت برٹگیں باج ۽ نشاں اصل پادمال
 اے ترڈگیں ارسانی لڑ منی سوغات
 نہ بیت دورگ ۽ درمان په زیملی چیحال
 عنبر ۽ چڑورا وراني ظلم ۽ زورا کي، پوريا گرانی بزگي ۽ بدحالي، اس ۽ واري ۽ گوشگي
 نادودي ۽ نارھبندی۔ راج ۽ پرسکاني بے سدئي ۽ جو په خوراني رپت ۽ روپ غسر کار ۽ دلکاني
 دلکي ۽ سک پدر دبيت ۽ جيز لگاني درانگازي ۽ ماں وقت شاعري ۽ کنت۔ آماتیں وطن ۽
 وحدے واري ۽ بزگي ۽ ناوسی ۽ بے کسي ۽ گندريت ته مراداني بزره ۽ سر حال ۽ ھماي ۽ زبان ۽
 گول پُسگاں چوديم په ديم بيت ۽ گشيت که
 من تني مراداني بزره
 شه مهرا ۽ چنگاروں
 سواداني گيدی
 زردو ۽ تواروں

ابد مانیں زانت ٿئے

رژان ۽ شہاروں

اویتائی گنگر

برزیں حصاروں

شہید اپنی اوست و

وہ دعوٰ تاروں

نمیرا نیں نوبت و

عبد ۽ سپاروں

من ۽ گیش مہلو ہیں

بل کہ قراروں

تئی جدی ہنکمیں

نوں مرگ ۽ میاروں

ریسہانی آماج

شہزاد ۽ شزاروں

شہ خویش ۽ هریں من

گوں غیراں اواروں

رکھار ۽ نئے پیچ

گنوکوں کہ ساروں

نہ زانے کہ مرچاں

چوں وارو گاروں

پدا پھر بندے

گوشے سر مچاروں

اے لچے یک دیئے ء پہ ماتیں ڈیکھ ۽ پسگاں یک ترندیں شیپا نکے، نہ دو ھمی
نیمگ ئايشی ۽ وانگ ئاگوں مردم ۽ ارس ایرادول بنت که ماچو نیں نازانتی نہ بے سماں ۽
آماچیں؟ ولجہ عنبر ئراساری ۽ دو رعنوبت سک گیر کانیت عمر چیکیں سلیں دوداں چہ پھرگ

نمہ شر ارات ناگشت

نچ انت نوبت که دیتاں من تو ساری

نه بنت دیوان پدا نیادانی بر جاہ

مروپی باری ئا وارتگ پدا چہر

لپاشگ سلیں دوداں مادنیں راہ

اے درگت ئا دیکتر ئا گشیت کہ

چو نہ انت دود چو نہ انت سنت

شاںک بدے چھاں او بچار دھرا

ساگی نیں دور ۽ دور وشم ئا گیر آر

پہ سو گھیں نوبت ئا مہ بند پھر عن

ولجہ عنبر ئاعتری شتریں سپت آئی ۽ علامت نگاری انت کے ھمے علامتائی کارمز
کنگ ئاگوں آٹھیں مقصد ان ۽ پیلو ۽ سرجم کنت۔ وتنی لچہ "مرد ۽ لگور ۽ جنگ"، عتھا آئی ئا
ربیہ کار، درو ھوک نہ مکار ان ئاگوں وتنی نوکیں ڏولاریں علامتائی انچیں تائیں شھمات
کشو کائی جنگ، کہ اگاں آھان ئا حیامان بوئیں ته آھان دو پر ۽ پھیں کارنہ گت۔ بچار

در دہکاران چونیں داگ ہر دارت۔

چاکو را بچار بد جاتمن
 چینکس بے میار بے ننگ انت
 بندیت پیت ء الکاپین
 در وہ د حیله ء پار سنگ انت
 ہنگہ پہ ہمکن دیہاران
 چینکس شیکل ء چون دنگ انت
 گندے گوں ربیہ ورپاں
 شلوار ناشر ء ہفت رنگ انت
 پادا بند و تی لانک ء ترند
 مرد ء گوں لگور ء جنگ انت
 چمل پل گدیں بٹنگ انت
 کانار نگرامیں سک زنگ انت
 قمر ننگ مونجھا انت
 او بادگ چیا بد رنگ انت

ادا بچارت کہ چاکو ء ”ہفت رنگیں شلوار“ دو چونیں ڈولداریں علامت انت کہ والجہ عنبر ء
 کار مرز کنگ انت۔ چاکو، ربیہ کار، در وحوك ء مکاریں مردمانی علامت انت، وحدے کہ
 ہفت رنگیں شلوار آهانی کرد ء شونداری ء کنت۔ پہ چشمیں مردمائی دودیمیں آدینک ء دو پوستی
 یادوں ء دو پوست علامت بازیں شاعر غندکارے ء کار مرز کنگ، بلئے ”ہفت رنگیں شلوار“

یک نوکین ۽ جوانیں علامتے کہ وابہ عزّر کارمرز گلگ۔ انچو کہ من پیر عزّر شاعری
چہ تو کل نصیمات، ۽ جوش ۽ جز بے جوان ۽ تو ان انت۔ آزورا کیس حاکمانی ٻیم ۽ پاتراپانی پسے
۽ گوں مزن جگری ۽ جوش دنت۔

تو سانکل ۽ ٻیم ۽ دئے

ما پا ہو ۽ ڈروٹ کنال

ہرجی کنے پ چم ۽ سر

بیسی سر ۽ سر گوستگاں

واجہ عزّر بلوچی زبان ۽ یک ٹوھیں لگتے۔ آئی ۽ ذہن ۽ دماغ ۽ کوھیں بلوچی لہزاںک یک
مزئیں امبارے ہست۔ آوت سا چیں لہزا کارمرز نکت، بلکیں، آئی ۽ کارمرز گلگیں لہز درس
پہکیں بلوچی لہزانت۔

واجہ عزّر ز بھری ڀونا ایتی ۽ نام عزّزانت، آئی ۽ اوست ۽ امیت ۽ رید گیں ساد گوں محرکی
۽ داشتگ، وشی ۽ شادہ ۽ روچانی ودار گیک انت۔

منی بر اول۔ منی لا لا
مباؤ بُرگ چرے حالا

بہ تند پونج بکن گالا
مکپ یا تانی ڏنیالا

مبند گیرانی اه پالا
دُسگ ڙبرانی بیتالا

مہ بو بر جوک گوں دیوالا
مدار گوشالا پ چیھالا

مبند ما زگ بخن پالا
نه بے بے سوب تو شالا

اناگت اشکنے حالا
مرا دو شادہ عشاala

چریشاں ابید واجہ عزّر چہ ”زند ۽ مراد“ ”بئے دش“ ”آشوب“ ”گواچن ۽ ڏک“ ”هم

شریں راج پا انت، بلئے درمیں شریں سپتائی ھوری ۽ ولجه ۽ شاعری ۽ تھا یک ڻدو گوئیں
نزوی ھم من ۽ گندگ ۽ کیت۔ یکے ایش کہ آئی ۽ یک ڻدو غزلان ۽ ھم پا ۽ ڈو ۽ سرگال
بزان ”عنوان“ پرستگ کہ آپرگ ۽ غزل انت۔ پونہا ولجه غیر ڪیشت پا غزل ۽ فارم ۽ انت
بلئے پدا ھم آپ لیلگ بوت کن انت پرچہ کہ آھانی تھا ”پا“ ۽ خاصیت ہست۔ بلئے پرے
کار ۽ تھنا غیر میار یگ گنگ نہ انت۔ ھد امرز گیس وابہ سید ظہور شاہ ہاشمی (کہ اے دوڑ ۽
ورنا ہاں آئی ۽ رابلو پچی شاعری ۽ پیغمبری ۽ درجہ داتگ) آئی ۽ وہی درمیں غزلان ۽
”عنوان“ داتگ۔ اے چوٹیں کشک درساں چہ پیسر ھمائی ۽ رستگ کہ رندی اے دگہ باز
مردم ھم آئی ۽ کوریں رند گیری ۽ کنان ۽ ھمے چوٹیں کشک ۽ رہادگ انت۔ وگر ۽ بل! منی
جند ۽ ھم بندات ۽ آئی ۽ کوریں رند گیری گنگ ڻو تی گال ۽ گفتارانی اوی کتاب ”یکیں
واھگ“ ۽ درمیں غزلان ۽ عنوان داتگ، بلئے رند ۽ وحدے من گوں زانگ ۽ ساء کار
کپت ته من مارت کہ اے یک ردیں عملے ۽ چد ۽ رند من وہی غزلان ۽ عنوان دیگ بند کت۔
اے بوت انت منی ھیال ۽ لیکہ کہ من ولجه فقیر محمد غیر ۽ شاعری ۽ بارہ اور شان
کت انت۔ ولجه ۽ گفتارانی کتاب ”سنگر ۽ ساھگ“ ھمیش انت کہ شمعے دست ۽ انت۔
آئی نہ انت کہ شما گوں منی گپاں تپاک بکن ات۔ کتاب ۽ بوان ات ۽ دا لگ ۽ رند ھرچی کہ شما
مارت۔ وہی ھیال ۽ لیکہاں درشان بکن ات۔

بلوچی ۽ در چک گرہ کنات۔

(آمین)

ابراهیم عابد آپ سر تربت

۳ فروردی ۱۴۰۰ء

سرگال

من و منی زند^ع سیادی دراج سک دراج انت۔ اے ہمپا دی نہ باز گشتن بخچیں
موہن مرام اتگ۔ کہ زندہ من ^ع جله کنگ ^ع جهد کر گل۔ شہ جاور ^ع یک کنک بوگ ^ع
سکین داتگ۔ بلے شہ جاور ^ع یک کنک بوگ ^ع ابید گون جاور ^ع دست په دست بوگ۔
جیک پ جیک بوگ ^ع لاپنگ۔ تسلیم سلبیں رژن ^ع او گار ^ع سد کیں لیکہ ^ع سر میں۔ من ایشرا
وئی مول نہ کرتگ۔ کہ من نام ^ع توارے واہند میں۔ من فیٹ اے واہگ دل ^ع داشتگ۔
کہ چاگرد ^ع اندر از انت ^ع زانگ ^ع یک الکا پین شونکاری ^ع ودی بیت۔ پاچین ازم ^ع
پیدا بیت۔ و تائی بیت۔ نگوچ بیت۔ سنت رو دوم بزوریت۔

چاگیرد باز جا گہ ^ع ستا ^ع کیں رو دوم ^ع دیم بندی کنگ ^ع پ ہروڑیں اڑ ^ع جنجوال
و دی کنگ ^ع جہد ^ع کت۔ بلے جکانسری ^ع جتا میں را ہے۔ ہے راہ تاں منزل ^ع چک
روت۔ اگاں سد کیں راشونی ^ع در در بیت۔

جی پما سراں کہ واہگ ^ع سنت بری ^ع بے تو شگ ^ع کلی ^ع پند جھت۔ گران و دورو
سریں مزر لان برات۔ ناروا دودانی زمزیلاں پروشنہت۔ پاہو ^ع ساد ^ع چک انت گٹ ^ع
کھت۔ نوک والکا پین سنت ^ع میل ^ع گوناپ ^ع کدی شہ ملکین سران نج ^ع نہ ورنہت۔ پہ حب و
بدوک۔ بے موک و ملام۔ پہ شات و شلام دزم من ^ع تشنان بڑیگ نہ بنت۔ نوں مباہ ^ع جڑن
^ع گندنہت ابد مانیں زند ^ع واہند بنت۔

”شوہاز“ ^ع پد ”اشکر“ ^ع نوں منی شعری ازم ^ع یکی کتاب ”نگر ^ع ساہگ“، رژن ^ع
شہار زرد ^ع تو، زانت ^ع ودار ^ع، قول و قرار، آز رد گیں ہل ^ع ملار موه و مرام ^ع پاسدار ملک ^ع تڑ
واہپاں راج ^ع مزاوشان، جی جی پ شاہ سوار جی جی پ سرچار بوان و بچار ہند او تی بچار زہم ^ع
جن و نام ^ع درار راست ^ع پلگار دروغ ^ع ڈوبار۔

غیر

واہک

کدیں بی سربان من مکه ء پاکیں
 به گندار چم دت آکعبه ء پاکیں
 به چھاں اسودءِ سنگ ء دل ء حب ء
 کناں طواف خدائی خانہ ء پاکیں
 بنوشائ زمزم ء آپ ء دل ء سیراء
 کناں زیارت خلیل ء جاگه ء پاکیں
 به لگان سر بر اکوه ء صفا بیگ ء
 پدازوراں تگاں په مروده ء پاکیں
 بباں بندر مٹی ء اندر ء ہردیں
 کناں دیدار ذبح ء درگہ ء پاکیں
 ریان نتدار ماں کوہ ء رحمت ء ٹلن ء
 کناں توبہ خدائی درگہ ء پاکین

پاہار

کچگوں بے سد و سار اے نبی آخر زمان
 بیا منی حال ء بچار اے نبی آخر زمان
 سکت گناہ گارون من زانین امتی اوں تئی بلے
 پر منی عیان مچار اے نبی آخر زمان
 سر جہ بین باریں پ چوئی منزل ء من کدیں
 کر گوں راہ ء را گار اے نبی آخر زمان
 پر تئی دیدار ء پاکیں تلویں من ہر دماں
 تو بکن کمیں کمار اے نبی آخر زمان
 نیست مارا بید شہ تو درورئے شاہ اُم
 تو ولی دست ء شہار اے نبی آخر زمان
 گم و گاریں منزلانی راہشون توئے نبی
 اے منی زردی تو اے نبی آخر زمان
 تو شفیع المذنبیں ۽ محشر ۽ آسیں پڑا
 غیرانت اویت دار اے نبی آخر زمان

واست

من آ حتکوں شه دُورعه
 شاہا تئی حضورعه
 چست بی نگاه نیکین
 بیت انت مراد پورا
 تو و پتگ ع خماری
 مان روپسہ ع کماری
 ہوشام ع زندے شاہا
 آرٹگ منا گداری
 اے زیدہ ہما دیارین
 پر کیف پر بہارین
 بیت انت گمان بیشته
 نام ع تئی ادارین
 اے جاہ با صفائیں
 اے حاک کیماییں
 اے دش نگساریں ساگ
 درد نغم ع دوائیں

تی پاکیں روپسہ ۽ در
 بیت این ملکی بندر
 واڳ دل ۽ همیش انت
 تان زندگون من سرور
 نندین ٿے موہ دجم
 وانین درود هر دم
 پر تو و آل داصحاب
 صلو علیہ وسلم
 صلو علیہ وسلم

گنگوہ ساڳ

یثرب عِتاجدار

تو نبیانی سرک تو سردرے ہردو جہاں
 تو حبیب کبریا اے محمد مصطفیٰ
 لکھے سردار غ پاکیں یثرب ۽ تو تاجدار
 تو نبی خیرالورا اے محمد مصطفیٰ
 تیوگیں دنیا ۽ واسطہ ہادی ٿئے تو رہبرئے
 امت ۽ پہ راہنما اے محمد مصطفیٰ
 تو نبی آخر زمان تو رحمۃ للعالمین
 کل جہاں ۽ بادشا اے محمد مصطفیٰ
 نابلد نازانت و کوریں دیدگان پہ نور تو
 په گناہگاران شفاعا اے محمد مصطفیٰ
 تو سیاہ لخ و تہاروکیں شپان مثے چرانغ
 منزلانی راہنما اے محمد مصطفیٰ
 کیت زبان ۽ ہر کسی تئی نام پاکیں الله
 تو دلانی اندر اے محمد مصطفیٰ
 غبر انت او شتوک تئی پاکیں درا شاه ام
 کن شفاعت محشر اے محمد مصطفیٰ

وزبت

تی جوزہ وحب وہدک
 دنت چوکہ استال ۽ شردک
 په راستی ۽ جوہ ۽ زرودک
 دین ۽ پا زندگ کنوک
 حق ۽ سرا په سردیوک
 دُز مین نبی ۽ چھروک
 شالہ پما موه ۽ زربت
 زانت ۽ نمیرانیں شہار
 بیت نوک پدا گوں باری ۽
 جهد ۽ نمایہ ارسودار
 روچ روشنیں زردنٹ گئے
 تئی ماتم وسوگ ۽ حسین
 شیریں شپ انت لخ ۽ تہار
 تئی ماتم و سوگ ۽ حسین
 تاں قائم انت گنجیں جہاں

مانیت نمیراں اے نشاں
 کاراں سلام، کاراں سلام
 پرتو شہید ۽ کربلا
 پرتو امام ۽ عاصفا
 پرتو اے آل مصطفیٰ
 جزم ۽ یقین ۽ دوز واد
 پرتو مہماں شہسوار
 پرتو حسین ۽ نام دار

مہر عزمز

مناں کہ داتگ بیاد زندع سو گھیں بُنمال
 گنک اے نا گتیں حتے مکن مناء بیتال
 نہ دیتگ مہر ع وفا ع مز کہ نازانت نے
 پگر اے مرگ ع جست ع شہ سونی و میوال
 وفا ع دروشم ع پھر ع شہ حمل ع دربر
 کہ گولت نے مستونگ، پدرنگ، گوز ع شیشال
 نہ مارت پتوء شاہی پ سئی ع شون ع
 گواہ اے درگت ع تہکا میں میری ع دیوال
 سر دتی کمک ع دربندع دات مرید رندع
 نہ کرت نے حانی ع مہرانی پد کدی بیحال
 گنہگاروں من چینکس من شری ع زانیں
 نہ بیت برٹگیں باج ع نشاں اصل پادمال
 اے تروپلیں ارسانی لڑ منی سوغات
 نہ بیت دورگ ع درمان پ زیملی چیھاں

پر بند

ماتی منی مات مکہمیں پیشک تئی گوانک سو گہمیں

بلے

پہ بزگی نام ۽ مگر	پہ ناوی گوانک ۽ مجھن
منی قدمع بالادعه مچار	من دنگ ۽ تمدیں سرچار
من پروشنگ انت مہریں حصار	زیر کرٹگ انت من تاجدار
تان سندھ، دلی، قندھار	پُرشنگ منی نام ۽ توار
پہ غیرت ۽ نگ ۽ میار	دپ دائکت حاکاں اوار
کیت ساہتے ماتی منی	وہدیکہ تالہ یار بیت
دروتی چنی تئی شار بیت	ہر نیمگ ۽ کوکار بیت
نیلین زرع اوگار بیت	مونجھائیں دل ساسار بیت
دڑمن لگور گسار بیت	ماتین زمین گلزار بیت
لخ ۽ تھارین شپ گوزیت	سارتین سمیں ملے وزیت
گیت زامری متاگ ۽ رزیت	کل گورگیں شات ۽ رزیت

وٽ واجھی

نک دات سوادو بام ء
 ماتمن زمین ء نیام ء
 سارمن سمنین کاریت
 وشانی ء رگام ء
 ملک ء مروچ بہار انت
 پاکین خدائی نام ء
 وٽ واجھی سلامت
 په استماں تمام ء
 واگک گبین، سرودکاں
 بوت پلیو نون تمام ء
 ماں دیمردی ء ڈگ ء
 زوراں شتاب گام ء
 گون حب نم گون د ہدوک ء
 بے موک و بے ملام ء
 وٽ واجھی سلامت
 گون غیر ء سلام ء

وت واچھی

ٹک دات سوادع بام ۽
 ماتین زمین ۽ نیام ۽
 سارتیں سکین کاریت
 دشائی ۽ رگام ۽
 ملک ۽ مردوج بھار انت
 پاکین خدائی نام ۽
 وت واچھی سلامت
 پہ استماں تمام ۽
 واگہ گپین، سروکال
 بوت پیلو نون تمام ۽
 ماں دیمردی ۽ ڈگ ۽
 زوراں شتاب گام ۽
 گون حب ٿم گون و ہدوک ۽
 بے موک و بے ملام ۽
 وت واچھی سلامت
 گون غیر ۽ سلام ۽

مئے سر محار

مئے سر محاران عن سلام
 مئے تادران عن سلام
 مئے شاہ سواران عن سلام
 مئے سر دیوکین بھیاں
 مئے غازیاں مئے زخم جنماں
 مزن جگر دلاوراں
 مئے سر محاران عن سلام
 مئے تادران عن سلام
 مئے شاہ سواران عن سلام
 مرگ عن تباریں ساہنگاں
 زند عن نبریں تیبریاں
 شاہین شہیدانی پداں
 مانیت نسیراں استماں
 شکین حکاران عن سلام
 مئے سر محاران عن سلام
 مئے شاہ سواران عن سلام
 بندت سریناں بھیاں
 پرویٹ حصار و شگراں

دیم ئە رواں دیم ئە رواں
 پە ملک و قوم ئە زندماں
 قوم ئە وداران ئە سلام
 مئے سرچاران ئە سلام
 مئے شاھ سواران ئە سلام
 دژمن لگور انت بیرگە
 نیلت بە تندیت اینا
 پروش ات لعین ئە گردنا
 بازى شمیگ انت المە
 شیر و مزاران ئە سلام
 مئے سرچاران ئە سلام
 مئے شاھ سواران ئە سلام
 پە کارغۇ کارپدانوبالیقین
 بندیت پەر ماتین زمین
 صد آفرین صد آفرین
 صد آفرین صد آفرین
 ملک ئە حصاران ئە سلام
 مئے سرچاران ئە سلام
 مئے نامداران ئە سلام
 مئے شاھ سواران ئە سلام

ماتین دیار

هرچون ب کنت بد و این بد
 ماتین دیار مانیت ابد
 ما کلگ دادانی در
 دیناں شنگ مئے چچسر
 چون گار بیت حوانی پد
 ماتین دیار مانیت ابد
 ما غازیان ما شاهسوار
 مئے نگر انت شکین تلار
 مئے شت نھ بیت بچگاہ رو
 ماتین دیار مانیت ابد
 مئے دین ایش ایمان ایش
 مئے دورگ ع درمان ایش
 ایش سپار اللہ صمد
 ماتین دیار مانیت ابد

ماتیں گلز میں

دادا نیں وطن سوغا تیں
 مہر انیں دم ن داشتیں
 ہمبو تیں چمن و شکوا تیں
 ماتیں گل زمین ۽ ساتیں
 کفت ما وطن بے درور
 شیریں غازیانی سنگر
 ڈریں زہم جنائی بندر
 شیواری مئی میرا تیں
 ماتیں گل زمین ۽ ساتیں
 آزادی مراد انت .. ایمان
 آزادی دلائی ارمان
 آزادی غمانی درمان
 ما په نوبتان ۽ شاتیں
 ماتیں گل زمین ۽ ساتیں
 ماتی ما په تئی غیر تا

مال ئ سر صدقه گرتا
 سکی سوری گمیں باز وارتا
 منکر ئ مباه ئ باتیں
 ماتمیں گل زمین ئ ساتمیں
 شیریں شپ تئی مہکانی
 سارتمیں گوات تئی صحبانی
 وشین شام تئی زیدانی
 شریں موہ مرا آ یاتمیں
 ماتمیں گل زمین ئ ساتمیں
 ماتی ما تئی فرزندال
 زوران ما سر ئ سوگندال
 سگان کوڑو ئ گورگندال
 درد و محنتان زیاتمیں
 ماتمیں گل زمین ئ ساتمیں

وطن شاتین

وطن شاتین مرادانی و دارانی
 دیار شاہیں شہید و نامدارانی
 دوار عازی یا انی شہسوارانی
 گیا بین زید یا انی سرچارانی
 مبارک بات وطن مسکین ذگارانی
 چمن پلانی ہمبوئین بھارانی
 دمن برزین بشیمانی تمارانی
 زمیں مانگوہی بندانی اگارانی
 کلات و سنگر و مہرین حصارانی
 تیاب نیلین زرع چول و تووارانی
 شمر بے دروین زانت و شہارانی
 ذگار سوالانی سربزین کشارانی
 چمن پلانی ہمبوئین بھارانی
 مرادین شام و وشکواتیں سخارانی
 وطن مئے واگہ و حب و پھارانی
 وطن مئے پنست و قول و قرارانی
 وطن مئے غیرت و ننگ و میارانی
 چمن پلانی ہمبوئین بھارانی

نوکیں باری

موجیں دل منی سیلا انت
 کہنیں دپڑاں سیلا انت
 گندیت ساگی نئیں نوبتاں
 چاریت گوٹکیں جتاں
 تامور انت جہاں اویتِ
 بیگواہ انت نشاں اویتِ
 باری بیرگہ ہوشام انت
 زندِ بود بست پنیام انت
 جوزہ بے ترزاں تھکام انت
 چاگرد بے وڑ انت ناکام انت
 نیل بند انت غمانی حمر
 گار انت منزالانی آسر
 جونز ات بے تمائیں تو انِ
 شہم کرت بالگواہی پشانِ
 در بیت ناگہان جمازے

گاریں لیکے ٹوہاڑے
 نوکیں درود درساڑے
 گرائیں منزل ہمباڑے
 گپتیں واہک دک را
 ساریت سستکیں بگ را
 بیاریت پر میاریں زندے
 نوکیں نوبت ہر ہندے
 بودنا کی زریت ہر کنڈے
 وشی وشدی ہر کنڈے
 وشگامیں سمیں پولا انت
 ہمبوئیں چمن سولا انت
 جی جی توکل و ایمان اع
 جی جی پر مڑا و شان اع

زندِ عِمراد

چے زند چے زندِ عِمراد
 چے ڈیہ چے ڈیہِ سواد
 چے واگُک و چے نند نیاد
 چے رژن چے رژن ۽ گشاد
 هر نیگ ۽ گسار ما
 بے واگ ۽ بے توار ما
 زند ۽ وقی بیزار ما
 بے واک ما بے توار ما
 زورے چاغ ۽ بے سرا
 رژن ۽ سکین ۽ یک برا
 بیا ات بیان گور په گورا
 واب ۽ شہ پاد کایاں دُرا
 سو گند ۽ زوراں ما سر ۽
 سولا مباریں تیہر ۽
 گواک انت مئے بیل ۽ یلاں
 ورنا تمردیں ہمبلائ
 ملک انت وقی ما دزو دا

غیرانی چمداریں ادا
 مانیں پہ چوٹی تنکدا
 سرپر نہ بیس نیک و بدا
 نیکہ مکیمی جاگہ ہے
 نیکہ سردک و وجہ ہے
 اے نام پرما کیمر انت
 اے زند شہ مرگء بدتر انت
 قول انت بہ بجان بیدہاں
 ذیہ ۽ وتی آ جو کنایاں
 کنیں دیارے دروریں
 باگیں زمین گل گوہریں
 آزادی ۽ شات و گلاں
 وشائی ۽ ما وشدلاں
 براتاں وتی گون ہملاں
 یک و تپاک گون ہملاں
 بندیں پھر ماتین زمیں
 پہ اے مباہع بالیقین

مگرہ ساہب

ماتیں زمین

ماتیں زمین ماتیں زمین
 توئے منی دنیا نہ دین
 ماتیں زمین ماتیں زمین
 تو ایکنی ۽ بندرنے
 شات نہ مرادانی درئے
 تو غازیانی سگرئے
 تو مہروان چو مادرئے
 من پر تئی مہراں زریں
 ماتیں زمین ماتیں زمین
 تو سرچارانی دیار
 آزادی ۽ برزین حصار
 حاک ۽ تئی مسکین ڈگار
 حون انت شہیدانی اوار
 مانے ابد تو بالیقین
 ماتیں زمین ماتیں زمین

منکرے شات نہ شادہ ہے
 وشائی ہے تو ہن زہ ہے
 تو واگ ہے تو جوزہ ہے
 وشین بہار وشین سمین
 ماتس زمین ماتس زمین
 توئے منی دنیا نہ دین
 او سرچارانی زمین
 ماتس زمین ماتس زمین
 ماتس زمین ماتس زمین

نگرہ ماں

قول ئقرار

سو گند بارب ۽ مرا
 دانتے مرا مکین ڏگار
 ما تیں زمین ۾ ساہ ۽ دین
 ۽ عزت ۽ نگ ۽ میار
 بندال سریناں محکم ۽
 ما میں تمرد و سر مچار
 ساتیں دیار ۽ الہ
 ایش انت مئے زرد ۽ توار
 بان دیم په دیم گوں دژمن ۽
 دژمن بہ بیت هر چوں تیار
 پروش ۽ نہ مناں دژمن ۽
 دور دنست زراغ گر نا بکار
 دیم ۽ درا مین دژمن ۽
 ماں جنگل ۽ کوه ۽ اگار
 کوئین سراں بندیں پھر
 ما تیں دیار بیت ملگزار

زنگ

مادی ودار غ نشکن
 کیت بلکہ باریگ مے
 نیست انت گلگ بدواہ انت بد
 برات انت ولی چاریگ مے
 چاگرو ۽ زنگ پیرزو نہ انت
 تالا نہ کنت یاریگ مے
 نئے خویش دست ۽ چیر دست
 نئے دوزواہ ساریگ مے
 دوت مال دوت آس ۽ سچگ
 جذی شریک داریگ مے
 زندو متا ذات ۽ ستاء
 زرع تماہ داریگ مے
 نیارت حرید ارس ٿونگلین
 بے مز بیت داریگ مے
 دل دوت کنت شے جاور ۽
 نئی سرع گاریگ مے
 غبر نہ انت سنی گواچنی
 گون کے وفا داریگ مے

مکہیں ڈیکھ

نام نه انت نام بید شہ پس ۽ پیر کء
 کس نه گیت پروت چوکئے زہگاں زیاتی اوں
 کس گشیت شنکی کس گشیھ حیراتی منء^ا
 بیار منء پجا من تئی ذالیں ماتی اوں
 جاور ۽ منج و مگیدی ۽ ناکلکیں اڑاں
 من ناؤں ڏیے ناشریں بخت ۽ باتی اوں
 من نہ اوں ایڈل دھرمنء لیکیت ایڈل ۽
 من بڑیں ذالک بید ہیں دودع گواتی اوں

سارتیں ساگ

ساگ ۽ سارتیں دجمیں نیادے
 بیا جند رندی زانگ ے گیجاں
 منزل ے دراجیں وہ کو تاہ انت
 گو تکمیں دور ۽ تراگ ے گیجاں
 زند میار جن انت کنہ باریگ انت
 بے تریں قول ۽ بیانگ ے گیجاں
 دھر مرا گندیت زہر کنی چاریت
 شین ۽ الگوت ۽ شانگ ے گیجاں
 ہر کدیں شون گیت زیملی دیوان
 سستکمیں سیم ۽ دامگ ے گیجاں
 بے حدا بند انت فتحہ ہزار گنجیں
 ما دل ۽ اوستاء پانگ ے گیجاں

گواچن عِذک

درشم بہ تین شہ دو بہاں
 چم عالم ۽ سکت انت پے من
 کشک ۽ گوزیں من پے گدار
 ہلک ۽ کلپک وک انت پے من
 زند بے نپ انت مرگ نا ٿئیں
 دوئیں بزاں یک انت پے من
 یکت ے ابید یکت ے اوار
 پاچ گواچن ۽ ڈک انت پے من
 چون ڈرمن ۽ زنگ ۽ جنیں
 دوز واہ ولی ھکت انت پے من
 زند سوگھیں اوست ۽ ہزیت
 شون ڦھکھیں رک انت پے من

مرادانی بزه

تئي مراداني بزه

شه مهراه چكاروں

سواداني گيدى

غ زرد ۽ تواروں

ابد مانيس زانت غ

من رزن ۽ شهاروں

اویتاني سگر

غ بربزیں حصاروں

شہیداني اوست و

من وہ ۽ تواروں

نميراني نوبت

غ عهد ۽ سپاروں

من ۽ گيش مه ٹويں

بل که قراروں

تئي جدي هنکيس

نوون مرگ ۽ مياروں

ریہانی آماج

شے زند ۽ شزاروں

شے خویش ۽ هر یں من

گوں غیراں اواروں

کماراء نه ۽ پچ

گنوکوں کہ ساروں

نه زانے تو مرچاں

کہ چوں وار دگاروں

پدا پھر بندے

گوشے سرمچاروں

منزل

وئي بياگانگ ئ زنگ ئ جنگ
 مني عادت نه انت بيلال يليس
 سپگ گرند ئ مني لوگ ئ سرا
 نه كنت يايگي مباہ ئ شخليس
 بد ئ بدواهي ئ سفت بری
 شزاريس تاله ئ شاتمیں گلپيس
 مياريگ بيدھيں زندانت مني
 نه چارے ڈوبرا ئ که عل تليس
 نه ياريٽ شاہگانی زندماں
 نه مرگ عَبر مراد ئ منزليس

مہر عِگل

زانت تئی ہرس بچک ۽ گواچن
 بل ولی نام ۽ گیش ستاساڑ ۽
 چیرک ۽ جوناں په ہدوناک ے
 پس نہ انت مرچی ساگی بیخ لازم
 ہور ولی نک ۽ بن پد ۽ شون ۽
 بولک ۽ پھر ۽ بندگ ۽ جاڑ ۽
 باغ چھیں پیردان ۽ شماں سر گوز
 شر بہ کن ستا سیوی ۽ کاڑ ۽
 کش دل ۽ حب ۽ واہگ ۽ لہر ۽
 دنگی پیار غم جت ۽ حاڑ ۽
 کے بہ بیت میلاں پہ ہمک شین ۽
 دروت بہ کنت ہرم ۽ پگل ۽ چاڑ ۽
 زُرت نہ بیت دو بہ شیکل ۽ بیٹن ۽
 گل رزیں مہر ۽ چوڑ ۽ واڑ ۽
 غبر اے عہدی قصوان درشم
 پٹ ہے مو بخحا جاور ۽ پاڑ ۽

الگوت

دهره الگوت انت منی زندع نماہیں مسماگ
 مرگ ۽ بیهاراں بماریں تو من ۽ نام نه بیت
 من خطا دارکه خطا دار شزاریں تاله
 زبریں پیکوراں شماریں تو من ۽ نام نه بیت
 سنت ۽ میل به بیت وکش په بد ۽ بد وایں داب
 حائل ۽ دروتاں پساریں تو من ۽ نام نه بیت
 تانہی نود میاریگ که زرع و شگا میں کوش
 تر ٺلکیں ارسان ڳواریں تو من ۽ نام نه بیت
 من وئی راه شموشگ وکگ سنت دروت
 بے پیس پتاں بداریں تو من ۽ نام نه بیت

بے وشر

تو دستاں لانچے جزے دیکھرا
 جنے گلزیں ۽ تو بے غ شرا
 نہ نگ ۽ کاریں نہ ناموس ۽ مارے
 توئے بے میار ، میار گیگ مناں

گوات در

جی په تئی مسکیں گلزیں ۽ بات
 جی په تئی پر مہریں جیں ۽ بات
 جی په تئی دش گائیں سیمین ۽ بات
 جی په تئی ہمبوئیں برین ۽ بات
 جی په تئی پر کیفیں مہیں ۽ بات
 جی په تئی تیموری نگیں ۽ بات

احوال

آگوئیں یاتاں کے کپیت غزر
 سو گھین رژن ۽ گواچن ۽ پول کن
 ٹلگ ۽ بریانیں دل ۽ حال ۽
 چوٹ بروت نتحا ۽ جن ۽ پول کن

ہوشام

زند ماں شگانی تکاراں گار انت
 مرگ ۽ ہوشام انت میاریگ کدہ
 بام ۽ استال ۽ جلشک ۽ پ زریت غزر
 مہر ۽ شوہاز ۽ تیاب دیم ۽ رجیت روہ

ٿوڻ

ڳوارنت گونڈلاں ٿوڻ ۽ اڳاں خویش
 بد و بدواه ۽ برحق انت چ من زاه
 به میں چمدار چ موده ٿکلیں من
 نیاریت سائبیں سوب ۽ همک ڏاه
 شج انت نوبت که دیتاں من تو ساری
 نہ بنت دیوان پدا نیادانی بر جاه
 مردچی باری ۽ وارنگ پدا چیر
 پاشنگ سلیں دوداں مادمیں راه

مارشت

جی پ تئی وشیں کوکواں شائٹل
 تو من ء کچھے ترائگ ء عہدی
 نیشت من ء واب ء تکوسان دوشی
 گیشترین فکر و پولگاں وہدی
 ڈاہ من ء دات بانگ ء ملا ء
 اودا کہ بند بوت جلل و مہدی
 کئے پ کئی بیهاراں الاہوش انت
 کے انت کہ ماریت تیراں لہدی
 چون بیت آسر بے نپیں زند ء
 گار سگ البت ما ولی راه دی
 گشت من ء زگریں گواچن ء پیری
 کچلیں ہنگاں تو مُشے شہدی

پیکور

ہ بند مازگ ہ کش پالا
 سر نے جہل انت سرنے بالا
 نہ گیت کس دوئی ہ حالا
 اُپ بندیت و تی مala
 کشیت برزنہ منی تالا
 شہ لک ہ کم نہ بیت لاala
 تو ان ات ہست ہ کن گالا
 بچار دست ہ و دزمala
 مہ اوشت ماہ ہ مچار سالا
 نہ بے شوماں تو شالا
 برے کٹ نے گوں شن گالا
 برے بور نے شہ بن مala
 ہ سگ پیکور ہ بیتاala
 بدار گوشان گوں چیھالا
 ہ مار ڈورانی پادمالا
 شناہیں دہر ہ جنجالا
 نہ کنت بزگ ہ شیشاala
 ہ چکت و زاتن و ذالا
 گوجیت اوست ہ شہ بن ڈالا
 ہ سر بیری بزیں تالا

شات ئەمنگىر

من بېا كۈت زباد بۇئىس مېر
 شات ئەمنگىر من ئەيات نە بوت
 جاودر ئە تۇنان من ئە كرت دىلگىر
 ما تو بد جات پە من مات نە بوت
 من شەمۇشت ازم ئە نەنەدارىس شۇن
 پە رضا جورىس ۋپار جات نە بوت
 بازىس تىچ تاگان من ئە سەرىزى دات
 ھوركىس نىدادانى ستاشات نە بوت

عىغۇر ساپك

قىزىچىڭىزلىرى

شون

زامريين زانت ۽ تب نه وا هش ۽ مزانت شنگل
 بيد هيس جهد ۽ پدا هبرنه بيت زانا چکش
 مرمرىس ييات انت زهايس سوب ۽ عزرايس باس
 ڪرڙيگ اوں زند په ديدار ۽ گداريس وش
 تاله ۽ داب نه رديں دور ۽ چھا ڪيس الگوت
 دڙمن ۽ ٿون دل ۽ اير چو ابدمانيس ٺکش
 مزل ۽ شون انت گيا باں که اڳاري وٺائ
 من تئي پنت نه زرت مات وڌي ٿقاں ٻکش
 تا نهي نوداں گريں پول که سمين ۽ سارميس
 موه شه مني دست ۽ شنگ ٻچو شنگ رسم ۽ رکش

وٽ ماں وٽ ء آس ء سچگ

مادی ددار ء نشکنیں
 کیت بلکہ باریگ مئے
 نیست انت لگک بدواہ انت بد
 برات انت وٽی چاریگ مئے
 چاگرد ء زنگ پیرزو نہ انت
 تالہ نہ کنت یاریگ مئے
 نئے خویش دست ء چیردنت
 نئے دوزواہ ساریگ مئے
 وٽ ماں وٽ ء آس ء سچگ
 جدی شریک داریگ مئے
 زند ء متا ذات ء ستا
 زرد ء متا داریگ مئے
 نیارت حید ارس تروگلیں
 بے مڑ بیت داریگ مئے
 دل دوت کنت شے جاور ء
 بیسی سر ء گاریگ مئے
 عنبرناہ انت سئی گواچنی
 گوں کے وفا داریگ مئے

گردوچہر

چھاں پاچ بکن دہر غ چار
 گرد غ چہ بہ کن حال یے بیار
 کے انت واب غ کے بیدار
 کے انت ڈز غ کے بُخوار
 کے انت چاڑ غ کے زنگ زار
 کے انت گنوک غ کے انت سار
 کے انت مکیم غ کے نیزگار
 کے انت پیک غ کے لیگار
 کے انت شریک غ کے وازادار
 کے انت اردل غ کے سردار
 کے انت وش غ کے بیزار
 کے انت گھوڑوی گرداں گار

بے حاصل

دل گوں غماں باٹ ۽ بل انت
 جان پر شنگ ۽ بے تہبیل انت
 دیم ۽ روگ نون مشکل انت
 دم بریگ ۽ دور منزل انت
 زند ۽ مراد بے حاصل انت
 ڏنگاں بچگ درپه درانت
 بے لوگ ۽ بے سیال بے سرانت
 قوم ۽ تھا بے باور انت
 سر کشیگ ۽ بے توکل انت
 زند ۽ مراد بے حاصل انت

آشوب پ

لزاںک ۽ به بند پابند ۽
 آشوب ۽ بیار ہر ہند ۽
 لوٹے سوگھیں چاگرد ۽
 نیمار ۽ مچار پرسند ۽
 چیکور انت بدانی چنگاس
 ایر پروش کوڑو ۽ گورگند ۽
 نادیست ۽ مکن پارت ۽
 نازانت ۽ مجھن پدرندہ
 گندے شادہ ۽ منکیر ۽
 نوکیں نوبت ۽ پر بند ۽
 مہرالی پڑ ۽ کشک ۽ چار
 بادانے شزارشہ زند ۽
 میل دے حائل ۽ شوہاڑ ۽
 پھریز شہ پڈای ۽ جند ۽
 واب ۽ شیکلیں ماناے
 ساہ ۽ چست مکن سوگند ۽
 عنبر شیکلیں باریگ ۽
 تھر وز ۽ لپاش ہر ہند ۽

دانک

چو نہ انت دود چو نہ انت سفت
 شانک بدے چھاں غ بچار دھر غ
 ساگی میں دور ۽ دور وشم ۽ گیر آر
 پ سو گھیں نوبت ۽ مہ بند پھر غ
 شول گرنٹ دانک پیشی و پشتی
 زبرناک باری کپت اگاں زہر غ

شکلیں موه

زند سو گھیں دائم زریت پ نوبت ٿي
 مرگ ناگتیں چک انت نیام ۽ چو تلار
 جوہ انت گلاش گون دکھاں گرانیں مروچ
 موه شکلیں گواچن ادا سک بے میار

بُجھ

نہ لوئیں زندمان ے شاگاں
 منابس انت منی تھیں جہاں
 بگواریت آس نیزیریں ازمائ
 زمین گار بیت اگاں دزدہ مجاہ
 نہ کنیزیریں من شہ ولی نکل ۽ تناں
 مہ گندیں مادیں راہ ۽ شماں

چیدگ

من اگاں تشنائی آماجِ اوں ادا
 اے منی سگ انت نماریں دکھاں
 من ولی زند ۽ نہ دیست موه شکھیں
 مرگ منی ڈسیت سگاری چیدگاں

گند

دھرء الگوتاں نہ ماریت منی ہوشائیں زند
 چھرء آماچ تیاب دیم ۽ نہراں چے سُ
 تانہی نود شہ زرء پہنات ۽ کہیں ملاان
 من تئی گند ۽ مرادیگاں بکش تو کئی
 حائل ۽ شارنت ڈروتی په مباہ ۽ جوں ۽
 تاله ۽ تھون نصیب ۽ انت بکش تئی کر مسی
 شات ۽ منکر نہ یاریت حریدے گیشیں
 نیادی ۽ دودع پدا ارزع بہا یک پی

پشت

تاں منی وس انت ولی ۽ نیلیں
 من ولی عاریفیں پت ۽ پشت ۽
 گلڈ شہ من بچ منی سناؤ
 بد نہ بارت شالہ موه ۽ سیوٹ ۽
 چو نہ چاریت کہ کے منی دوزواہ
 پشت دنت گواچن بوہری جت ۽

داب

تو سو مری دابانی گلک دارے
بلے من ہے دابانی حریداروں
تو بنے ترزاں من کئیں سنت
تو بکش ایڈل من گشیں ساروں

سیبوت

بے پیس قول غبے سریں سنت
یکے شہ شال یکے شہ شیشاں
نابکار دھرے کس نہ کنت سیبوت
پُل گدیں غَبر تو کنے اہپاں

جزم

من دیتگ ات شکلیں تلار ۽ باہر ۽
 یک چیدگ نے دنت ایس تمردے گواہی ۽
 پادیت بڑیں مردے په ده بیت ساری ۽
 گول ہمت وجزم ۽ بکفت ہمراہی ۽

سوب

زند سوگھیں سوب نے زریت
 مرگ ۽ تپ ۽ واتی نہ بیت
 رُڑن شکلیں پہ عاقبت
 روچ ۽ شپ ۽ واتی نہ بیت

نیاد

من وئی زند نه وئی جندِ خداوندوں ووت
 من وفادار من وفادار مه جن توش من نه
 دا تگیں قول نه بہ پڑو شیں تو من نہ پت نہ بیت
 دریکت اے نیاد مه بو تیں تو نہ بوت بش من نه
 اے دگہ دود نه دگہ سنت نہ اذان نے عنبر
 ناگتیں دُروہ نہ ریہانی نہ پیت جڑوں من نه

بُش

دُروہ انت درک موہ لپاش نہ درگت نه
 چاگرد دُراہ بے ٹرک نہ توار انت بیرگہ
 چیر ترگ جوہ ماں شنائیں تیہاراں
 بشنی مه بیں براتاں گوشت من ہنکتہ

ہر ز

تو جتنے پاچ من گلِ مہراں پ زریں
 ایک ہ پھر مہ بند سنتِ میلہ گند
 ہ شر و تور کماریں کہ مباہ ی جوں ہ
 پاہو یتیم ہ نہ کفت ہر ز ابد مانیں زند

دروشم

من رانگ غ زانت ی مہار ی پولگ ہ
 تو درویں چنگس کئے بیا ڈس من ہ
 داشم نہ بیت جوہ ی مباہ شہ دروشم ہ
 پندت مرن ہست سرپدی آنگس من ہ

شپیں

آسک مات منی ڈالیں سک
 تھناں ایں بارت ٹنگو چج؟
 جون انٹ زامریں بے درور
 توں نہ چیدگیں جون یک کچ؟

زراب

دوشی سر منی گئین ات
 اندر بگنی نہ کاٹیں نہ
 فکرائی زراب ٹک چو آس نہ
 درشم دوبہاں پاٹیں نہ

زہیریگ

جوہ بوہرائی درور انت من تالهءِ داستیگ سکت
 ساریں سکیں بیاڑس من ء گاب ء ولی تاں کے بریں
 داٹگ بباد زندو متاہ نیست گیش تریں واک وودا
 گار انت مرادانی ودار ہنگہ او میتاں پہ زریں

پند

زوراگ ء داب زوراوري
 بئے سر ماں سر تو تکدا
 پند انت مزن جند بے گشاد
 مرگ ساری ء زند انت پدا

سکپین

چاؤش ۽ پناں گوں کپے
 پاپ ۽ کپے روچ ۽ بچار
 جوہ شکلیں موه ۽ زربت
 ہمپادی کے انت تیار

چاڑ و مہاڑ

تو شیکھ ۽ بنے پھرہ زور
 اش من شیزار انت دوزواہ
 تو چاڑ په مہاڑ ۽ مولم ۽
 پمن سواد انت بے گواہ

مہتمنی

چون بوت کنت گور پہ گوری
 گون جا جکاں سرماں سری
 باہر شُنگ باریں کدی
 مر گپٹے چیر اندری

ناشریں دور

تو جنے توں ما کنیں سنت
 تو بکش نکس ما گشیں درور
 ناشریں دور ۽ نیٹ ہے داب انت
 پاچ بکن چھاں شر پچار غبر

سوک

ڈور سو رمگیں کوہ یع شم ۽
آس مرمریں چماں روہیت
غیر لگور بے توکل انت
سوک ۽ مجاز یں دل کدیت

ارس

ترونگیں ارس شول گرانٹ چماں شہ ہمک
تانبی نود چست بنت دروت ۽ پہ کمار
تک وقی ہندۂ جہ بیار بولک ۽ وقی
من وقی عاریفیں پت ۽ بیرع پاسدار

چاہڑے چوں

مہر ہوشائیں پہ دیدار نہ نہایں کنزیت
 چاہڑے چوں پہ چٹ دنمگ ع باہولی نہ روت
 چیر دئے چماں اوگئے ہمکل و بیهاراں دروں
 زبریں زمبرشت ع داتمگ ع باہولی نہ روت

بے ترہی

بے ترہ انت زند گیشیں الگوتاں
 تو گئے ڈاہ ما گیشیں چونی
 زامریں زانت ن اش گھا بیاریں
 درور انت کے بکنٹ راہ شونی

ناوس

من بے درے ڈرونک ۽ میار
 اش من ہزیت نیٹ سومری
 تو جان درا تو پاد شپاد
 بیا کہ کنال گور په گوری

ڈُمِرشت

آس ے کپیت پوہاڑ بیت
 نئے تک مانیت نئے شمگ
 آشوب ۽ ڈُمِرشت ۽ پدا
 مہینز گیت شاگیں دگ

دزو دا لی

پ ابدمان زندۂ سر مئے میلاں
 گونڈلاں گوار سینگ انت اپر
 بچ او گورگند ۽ ماںیں شالہ
 داگی حق ۽ دزو داہ پچبر

مراد

ما نہ شموشگ نا شموشیں توش ۽
 ما ٿل و تو کی رویہس ۽ تو ہاں
 ما نباں دروہ ۽ ودار ۽ چمدار
 ما پ الکاپیں مراد ۽ جو ہاں

واستی

جوہ ۽ بندات توکل ۽ واستی
 موہ ۽ جوں انت بوہری دامن ۽
 مول ۽ میل ۽ شہ چاکر ۽ دربر
 مہتلي پل مرزا پدیانک ۽

شات

بل کہ سریں ساسار گیت
 گجان ترا را ۽ پھیں
 نازانتی ۽ ازم ۽ ابید
 منکیر ۽ شات ۽ سمبھیں

واگ

موه ۽ جون انت ماں ڏکلیں جوہاں
 من شے اذن ۽ پہک نا پوہاں
 سنت ۽ واگ شیکل ۽ دست ۽
 جوہ ۽ موه ۽ را شولگ دروہاں

جي جاں

شیکل ۽ شیں اُنک ۽ باہ انت
 تو بکش کت من گشیں تاواں
 ناردا دین ۽ من مدگ بے حوں
 تو بجن لک من کنیں جي جاں

پیشی سر

تو سانکل ۽ نیم ۽ دئے
 ما پاہوؤه ڏوروت کنائ
 هرچی کنه ۽ چم و سر
 پیشی سر ۽ سر گھوستگاں

ناشر ۽ سیادی

ارس ٿروٹکیس نیارت حرید
 موک و ملام ۽ نیادی ۽
 مرگ ۽ ابید نیست تاوت ۽
 ۽ ناشراں گول سیادی ۽

شین

چے انت مے بخت او چے مے تالہ
 بیا پنڈ گیگ شر بدے حالء
 چے گُشتیت پال چے گُشتیت مازگ
 بیدھیں شین کہ سر پہ بیتلاء

وٹ وسٹ

سنج انت کیت پہ راہ روے
 ہراہندگاں پہ مانگیں
 سر پیٹ گون گرامیں وٹ وسٹ
 گیشاں کدیں بے زانگیں

زاتن عبدواه

چاکو بد جات اڳ پت من عجيگ اء

من گشت
گشته

په خطابوت لينقدر زبرے

تو مني زات وزاتن عبدواه

تي دوابات بير گهه کبرے

ٺاپ

تو جنگ هئ چو ليزه اء در په

دا تگ ۽ ديم گوں کل گلی وئان

جلن آشوپي بجمپ اء ملن اء

سر گوزنت ٺاپ چاکري سخاں

پیغمبر

من الاہوش رو کپیں ناگت
 سنت ۽ میل ۽ پ زریں ہنگت
 پیغمبر ۽ زگریں پوچک ۽ دربر
 دا ڳل ۽ جنزو ۽ نابلد درور

باہوت عِودا

"شے سرا شست شا سرا پنجا
 دُرس ہے باکارڈ کفت سجنما"
 ما ہما زبریں بولک ۽ زاتن
 کارپداں سنا بیار مرا پنجا
 ندر ڳلگ سر پ شانگاں زندے
 بے نپیں بود پ بوہری لجنا
 حون شہیدانی گار نہ بیت شال
 سوب مڑایانی پ کلمه وجنا
 نگریں سہت چست کنت گوناپ
 آپش ۽ زراب و موش زریع گچا
 وش نیا تکانی دوبھاں درشم
 هرز نہ کنت ماد سانکل ۽ کچا

رُهْب

مُباہیں زندگانی پر پڑھنے
 داتگ طوفان بلا کیا
 بے تو شگ پاد شپاد
 لشکریں شپاں گرم و جلا

بام ۽ استال

داست هماز بام ۽ استال ۽
 بند رع بوئی چونی ۽ پیرزو
 جودی ۽ دیل مہپل ۽ مہیز
 اولا جوہ آجرا آجو

چست و ایر

ما دیستگاں کوش ۽ زراب
 په ہنگل ۽ چوں دزم باں
 دار و دهش ۽ نیادی ۽
 بے چست و ایر چوں جزم باں

وشین حال

منی برادل - منی لالا	مبو آبرگ چرے حالا
بہند په دن ڳکن گالا	مکپ یاتانی دنیالا
مبند گیرانی اہپالا	ہسگ تبرانی بیتالا
مہ بو بر جوک گوں دیوالا	دار گوشالا په چیبالا
مبند ما زگ بھن پالا	نه بے بے سوب تو شالا
انا گت اشکنے حالا	مرا دوشاده عشاala

مرد ۽ لگور ۽ جنگ

چاکو ارابچار بد جاتین
 چنکس بے میار بے نگ انت
 بندیت پیت ئا کاپین
 دروده و حیله و پارسگ انت
 هنگه چ ہمکن دیہاران
 چنکس شیکل و چون دنگ انت
 گندے گوں ریہہ درپکاں
 شلوار ناشر و ہفت رنگ انت
 پادا بند ولی لاک و ترند
 مرد و گوں لگور و جنگ انت
 ماتس گز مین ہکاریت
 استال سیل و درنگ انت
 گندیت جاور و الگوتاں
 چاکر بیرگه دل نگ انت
 حمل پل گدیں ہٹنگ انت
 کامار ٹھرا میں سک زنگ انت

گہرام لپڑیگ انت پر شا
 پاپار و گت ئے ہمنگ انت
 قمر نشک، مونجھا انت
 او بادگ چیا بد رنگ انت
 چا کو ! گول بجاہ ئے سیاہیں
 پاساں چو ٹپک ئے گنگ انت
 نیست ئے گواچنی سد و سار
 ماتیگ ئے سریگ پونگ انت

مکرہ ساہب

دروت

بے دیں زند مرادانی صاحاں چاریت
 شات ۽ منکیر کدی بندر ۽ باہوت نہ بیت
 پر شکمیں دست گوراء روت په تھکانیں دل ۽
 محکمیں باسک کدی تیہر ۽ باہوت نہ بیت
 نند ۽ آ ماچ نہ ماریت شگنان از بریں
 مهر ۽ بندگیگ کدی در در ۽ باہوت نہ بیت
 زگریں جونانی بہا دائی زندانت شالہ
 سو گہیں رژن کدی جا ور ۽ باہوت نہ بیت
 زرد ۽ پاہار نہ بیت سارت په تسلیا غزبر
 جانی ۽ دروت کدی چاکر ۽ باہوت نہ بیت

چیہاں

جی گینہانی رتکیں احوال
 توکل نمہات تو کنے گال ۽
 بستکیں لائک کہ کیت سخ انت
 رتکیں گوش پڑا ۽ چیہاں ۽

دریسو

دش نیا تکانی درکرو دریسو
 گواچن ۽ رپک انت شیکل ۽ داب ۽
 داشکیں قول و بستکیں پیت
 درشم انت دروہ شہ برکیں گاب ۽

بانج

ستمیں سات نہ دیکھیں رہپال
 شون گیت بانج بید تی نہ تاں ،
 کیش مبو غیر درود نہ نوہ ،
 کوش زہیرانی سکاریت متگ ،

بدواہی

پ میکم نہ آسرا تین زندمان
 گواست منی عمر و مزن بھرے پ زہر
 من بد و بدوانی و شد بد نہ بہت
 بہت زہت نہ زہرناک تھوان پ پھر

مکرمہ امک

بژن

دېمیں زندگوں سوچئین ساتھ
 سنت ئے میل ئے سرگوزگ بژن انت
 گوں ہمک قوه ئے دروري دربر
 بچک ئے پھر نیرگ ئے تژن انت

گوارج

من نه کرت ہز شہ شیکل ئے گوارج ئے
 تالہ ئے بنه انت دیدپان کور انت
 بے تره انت کے انکل ئے پسہ
 نامی این نام گوں مردگان ہورانت

قصوغ نازینک

دارگمین پز شیر زال مات و
 شیرکنن قصو بوهري نازينک
 داسپان ڈاه غ شادبان باج و
 شين پچار سلہیں آدینک

مہمیز

دارگمین سرچہ مهرگمین رہپاں
 دجمیں نیاد بند ٹگ غ تاج و؟
 چاکری جنز غ قمری مہمیز
 سانگاں پھرمان ریدگین ساج و؟

عکسها

ٹہل

تو کنے ٹہل پے لیکه ۽ دروت ۽
 من کنیں پھر پے سنت ۽ میل ۽
 اندر ۽ دزوہ نم سر بر ۽ سنت
 آخر ۽ کیت سر پے گانبیل ۽

تراپی عِترُون پ

وشنڈلیں زندمان شات ۽ منکیر ۽
 گد شہ بیهار ۽ تراپی نم چاڑ
 سد کین نموہ ۽ لیکه ۽ ہماز
 جی نیرانیں آہڑ و بابر

مکرہ ماہک

اوست

دوور ریگمانی کیت کدین باریں
 من پچے وہ غمکس چند ایں
 پول گران کوش غما تانی نوداں
 پے انت احوال پے چومن ایں واراں
 من گنواں کے شادہ کل ،
 پا اپ شنکیں حال یے ساراں
 کد بران باج کد بیان ایمن
 جوں ۽ متاگ گوں رندی بردا راں
 جنر ۽ بندات توکل ۽ واق
 مول مرادانی راج ۽ بوتا راں
 چاکری ملن غم قمری مهمیز
 پنج نہ وارت ماد شہ زبریں بیهاراں

مرگ ۽ ساڳ ۽

حال ۽ مني جست ۽ مه کن
 من زندگ اوں په واڳ ۽
 مول ۽ مرام من باهتگ
 مرگ ۽ تھارين ساڳ ۽

پدرند

پھر مه بند گيش درور انت زنگ
 اے مراماني پرور انت فرزند
 گوست مني زند په دروري راستي
 من نه دیست شان ۽ ستھیں پدرند

سکر ۽ ساڳ

دُور

دور نہ باسک شیکل ۽ دوزداه
 جاور ۽ گندین دل منی دورانت
 من مه بین بُشني تو کشے عنبر
 لکن ۽ پنت یے پرسن پیکور انت

دُزور

شات ۽ گلاش لکھ منی
 گیشین ثواب ۽ چے کنین
 مرگ ۽ نہ بیت دزور کس
 زند ۽ کتاب ۽ چے کنیں

وشنڈلی

من شادہ کن گان
 سہتے مہ گندان وشنڈلی^۱
 پے بیت منی زند یہ بدار
 سونج یہن بدئے بیا عاقلی

حق

من شیکل یہ ترس یہ ٹیکش
 چیرین کجا نہ تنددا
 پادرپ نہ بیهار یہ ردع
 حق یہ وقت بین دزو دا

ڏاہ

ایمن انت زند ماں ھلکو ۽ شائین
 اے منی ھنکین اے منی جاہ انت
 شیکل ۽ شین ۽ گلزین تین انت
 تانکه مندانت پیش ۽ ڏاہ انت

مُرگاپ ۽ سرچار

پھرہ زورگیگ اے بڑگین راج ۽
 سنت ۽ میل آ پسگ ۽ رند ۽
 جڙن ۽ بندات شیردیں نج ۽
 گوں مزن مری باگ ۽ زند ۽
 سرچاری ۽ مهرکین گوناپ
 دیدگیں لال ۽ دروت گورگن ۽

سوگ

آپش ۽ لبوک ٻلکو ۽ شائیں
 گیش مبو آبرگ تو پرے گپ ۽
 سرمروت تانکه کدمباه کنزت
 گیدی انت هر گنگ تہرئی ٹپ ۽

سرمچار

سر گوزگ ملین شہ مرغ شاہ
 دائی زندانت بز گیں راج ۽
 جوزہ ۽ جنر ڈاہ ۽ بندات انت
 ہر نیران انت بر گلین باج ۽

نقیر محمد عزبر 8 فروری 1935ء مان گرمکان پنجورہ ودی بوت۔
آئی، نو شد کرتیں کتابانی تھا: لیب و گوازی، اشکر، شوہاز رزمیہ، تاریخی لفڑم،
نسیران، رُڑن ۽ شہار، مسنا پاوجاتاں ٿل ۽ توار، استانت۔
نقیر محمد عزبر بلوچی اکیڈمی کونسل ۽ عزت اکیڈمی پنجور ۽ ہم باسک انت۔

بلوچی اکیڈمی کونسل